

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 30 juli 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, aanvragen van en mede voor hun minderjarige kinderen (hierna: de vreemdelingen), om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 22 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

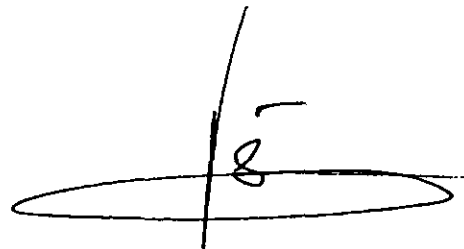
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 oktober 2008

309-555.

Verzonden: 7 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/27530 en 08/27521 (verzoeken)

AWB 08/27527 en 08/27518 (beroepen)

Datum uitspraak: 22 augustus 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
nader te noemen: verzoeker 1,

geboren op
v-nummer
nader te noemen: verzoekster,
mede namens de minderjarige kinderen:

geboren op
v-nummer

geboren op
v-nummer
en

geboren op
v-nummer
nader te noemen: verzoeker 2,
allen van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
verzoekers,
gemachtigde mr.drs. L.J. Blijdorp,

tegen

**de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.**

Het procesverloop

Bij besluiten van 30 juli 2008 heeft verweerder de aanvragen van verzoekers van 24 juli 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Deze besluiten zijn bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoekers hebben daartegen op 30 juli 2008 beroep ingesteld. Verzoekers is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mogen afwachten. Bij verzoekschrift van 30 juli 2008 hebben verzoekers verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van de verzoeken heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 augustus 2008. Verzoekers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. P. van Zijl.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 4 oktober 2002 hebben verzoekers een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aangevraagd. Bij besluiten van 7 oktober 2002 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. De beroepschriften van 7 oktober 2002, gericht tegen de besluiten van 7 oktober 2002 van verzoekers zijn bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, op 24 oktober 2002, ongegrond verklaard. Hiermee staan de besluiten van 7 oktober 2002 in rechte vast.
5. Op 16 augustus 2003 hebben verzoekers wederom aanvragen gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluiten van 18 augustus 2003 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. Deze besluiten zijn bij brief van 28 augustus 2003 door verweerder ingetrokken. Vervolgens heeft verweerder bij besluiten van 17 juli 2006 opnieuw de aanvragen van verzoekers afgewezen. De beroepschriften van verzoekers van 14 augustus 2006, gericht tegen de besluiten van 17 juli 2006, zijn bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, op 24 april 2007 ongegrond verklaard. Die besluiten staan na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 12 juli 2007 in rechte vast.

6. Op 15 januari 2008 hebben verzoekers nogmaals aanvragen gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluiten van 21 januari 2008 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. De voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, heeft op 12 februari 2008 de verzoeken van verzoekers tot het treffen van een voorlopige voorziening van 21 januari 2008 afgewezen. De beroepen van 21 januari 2008, gericht tegen de besluiten van 21 januari 2008, zijn door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, op 21 maart 2008 ongegrond verklaard. De besluiten van 21 januari 2008 staan na de uitspraak van de Afdeling van 17 april 2008 in rechte vast.

7. Verzoekers hebben ter ondersteuning van hun herhaalde aanvraag de volgende documenten overgelegd:

1. een begeleidend schrijven bij de asielaanvraag, gedateerd 24 juli 2008;
2. een "Expert Report Regarding the Asylum Application of Mr. [naam] opgesteld door de heer [naam] in de Engelse taal, ongedateerd met een Nederlandse vertaling;
3. een oproep om te verschijnen bij het Politiebureau rayon [naam] op 25 maart 2008, gericht aan mevrouw [naam], gedateerd 22 maart 2008 en met Nederlandse vertaling;
4. de achterkant van de oproep genoemd onder 3, betreffende een verklaring dat mevrouw [naam] op 25 maart 2008 als getuige op het politiebureau rayon [naam] gehoord is met Nederlandse vertaling;
5. een overlijdensakte betreffende mevrouw [naam] overlijdensdatum [naam] doodsoorzaak hartstilstand, gedateerd 8 april 2008 en met Nederlandse vertaling;
6. een handgeschreven brief van de zus van de heer [naam] niet ondertekend en ongedateerd met Nederlandse vertaling.

Verzoeker 1 heeft voorts verklaard dat er in zijn land van herkomst niets veranderd is en dat hij nog steeds gevaar loopt. Verzoekster heeft verklaard dat zij al zes jaar in Nederland woont, dat de kinderen hun moedertaal bijna vergeten zijn en dat hun leven hier in Nederland is. Verzoeker 2 heeft verklaard dat hij graag in Nederland wil blijven om zijn opleiding af te maken.

8. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de door verzoekers overgelegde documenten en de afgelegde verklaringen niet kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Gelet hierop heeft verweerder verzoekers' aanvragen met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid, van de Awb afgewezen onder verwijzing naar de besluiten van 21 januari 2008 in de vorige asielprocedure van verzoekers.

9. Hiermee kunnen verzoekers zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoekers hebben ernstige problemen in Azerbeidzjan, welke problemen hebben geleid tot vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag danwel tot handelen in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (verder: EVRM). Verweerder heeft de geloofwaardigheid en de zwaarwegendheid van de problemen ook niet betwist. Verzoeker 1 heeft verder aangevoerd dat hij geen bescherming kan zoeken bij de autoriteiten, omdat hij wordt gezocht door diezelfde autoriteiten. Dit laatste hebben verzoekers met de door hen overgelegde documenten naar hun mening voldoende aannemelijk gemaakt. Bovendien zijn deze documenten door een deskundige echt bevonden, zodat verzoekers de authenticiteit van de documenten voldoende aannemelijk hebben gemaakt. Naar de mening van verzoekers moet het rapport van de heer genoemd onder 2, gezien worden als een deskundigenrapport.

10. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

11. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.
12. Ter beoordeling staat derhalve of verzoekers aan de onderhavige aanvragen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag hebben gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van de eerdere besluiten of die niet vóór het nemen van die besluiten konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere besluiten konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop die besluiten rusten.
13. De voorzieningenrechter stelt allereerst vast dat het asielrelaas van verzoekster en verzoeker 2 afhankelijk is van het asielrelaas van verzoeker 1. Verzoekster en verzoeker 2 hebben derhalve geen zelfstandige asielgronden in deze procedure ingebracht.
14. De voorzieningenrechter stelt voorts vast dat met de uitspraak van de Afdeling van 17 april 2008 in rechte is komen vast te staan dat het asielrelaas van verzoekers geloofwaardig is, maar onvoldoende zwaarwegend is bevonden omdat verzoekers niet geprobeerd hebben om bescherming te zoeken bij de autoriteiten danwel geen contact hebben gezocht met mensenrechtenorganisaties.
15. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de brief van de gemachtigde, genoemd onder 1, niet gezien kan worden als een feit dat of een omstandigheid die aanleiding kan geven tot een heroverweging van de reeds in rechte vaststaande besluiten, nu het slechts een overzicht van en de toelichting op de overige overgelegde documenten betreft. Derhalve bevat de brief geen asielrelevante informatie die kan afdoen aan de eerdere besluiten en kan het niet gezien worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
16. Ten aanzien van het rapport, genoemd onder 2, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Nog daargelaten of dit rapport een deskundigenrapport is, hetgeen door verweerder wordt betwist, bevat dit rapport naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen informatie die kan afdoen aan de eerdere besluiten en kan het om die reden niet gezien worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Hiertoe acht de voorzieningenrechter het volgende redengevend.
17. De heer heeft in dit rapport het asielrelaas van verzoekers besproken en geconcludeerd dat dit past in het algemene beeld van Azerbeidzjan. Het asielrelaas van verzoekers is echter reeds beoordeeld en geloofwaardig bevonden, zodat de conclusie van de heer in zoverre niet kan afdoen aan de eerdere besluiten.
18. Voorts heeft de heer de documenten, genoemd onder 3 tot en met 5, beoordeeld, alsmede een brief naar de advocaat van de moeder van verzoeker, getekend door de Officier van Justitie van 14 augustus 2007 en

een besluit, getekend door de Officier van Justitie , van 14 augustus 2007. Geconcludeerd wordt door de heer dat deze documenten echt lijken te zijn.

19. De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder laatstgenoemde documenten d.d. 14 augustus 2007 reeds in de besluiten van 21 januari 2008 heeft beoordeeld en daarbij heeft geconcludeerd dat de authenticiteit van deze documenten door verzoekers niet aannemelijk gemaakt was. Deze besluiten staan na de uitspraak van de Afdeling van 17 april 2008 in rechte vast. Nu in het rapport van de heer wordt geconcludeerd dat deze documenten echt lijken te zijn, kan dit rapport afdoen aan de eerdere besluiten en kan dit rapport mogelijk gezien worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Hiertoe dient evenwel, gelet op het hierboven gestelde beoordelingskader, eerst de vraag te worden beantwoord of het rapport van de heer eerder had kunnen en had moeten worden overgelegd. Deze vraag dient naar het oordeel van de voorzieningenrechter bevestigend te worden beantwoord. De voorzieningenrechter overweegt hiertoe als volgt.

20. Door de gemachtigde van verzoekers is ter zitting weliswaar aangegeven dat het rapport niet eerder opgemaakt en overgelegd kon worden, omdat het niet eenvoudig is een deskundige van dergelijk kaliber te vinden en dit Vluchtelingenwerk Amsterdam ook eerst na veel speurwerk gelukt is, edoch acht de voorzieningenrechter hiermee - bij gebreke aan een nadere onderbouwing van deze stellingname - niet aannemelijk geworden dat het rapport niet in de vorige procedure ingebracht had kunnen worden.

21. Ten aanzien van de beoordeling van de documenten, genoemd onder 3 tot en met 5, door de heer overweegt dat voorzieningenrechter als volgt. Wat er ook van zijn conclusies met betrekking tot de echtheid van deze documenten zij, de documenten kunnen naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet afdoen aan de eerdere besluiten omdat er geen causaal verband bestaat tussen deze documenten en het asielrelaas van verzoekers. De voorzieningenrechter acht hiertoe redengevend dat uit de oproep, genoemd onder 3, en de verklaring, genoemd onder 4, niet blijkt waarom de moeder als getuige is opgeroepen en evenmin dat deze oproep verband houdt met de problemen van verzoeker 1. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter hebben verzoekers dit causale verband ook niet anderszins, bijvoorbeeld middels hun verklaringen, aannemelijk gemaakt. Dat de moeder opgeroepen zou zijn vanwege de problemen van verzoeker 1 of omdat zij op zoek zou zijn naar de advocaat die namens verzoeker 1 een verzoek om amnestie had ingediend, is enkel op vermoedens gebaseerd en niet nader onderbouwd. Uit de overlijdensakte, genoemd onder 5, blijkt vervolgens niet dat de moeder overleden is door het handelen van de politie. Ook overigens betreft de akte geen asielrechtelijke informatie die kan afdoen aan de eerdere besluiten en kan deze niet gezien worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

22. Ten aanzien van de door verzoekers overgelegde brief van de zus van verzoeker 1, genoemd onder 6, is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze brief geen novum is in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Daartoe acht de voorzieningenrechter van belang dat niet is gebleken dat deze brief dan wel de daarin vermelde informatie afkomstig is uit een objectieve bron die het asielrelaas van verzoekers kan bevestigen.

23. Ten aanzien van de door verzoekers in hun gehoor nieuwe feiten en omstandigheden afgelegde verklaringen omtrent de reden van hun herhaalde aanvraag, is de rechtbank van oordeel dat deze verklaringen geen asielrechtelijk relevante motieven betreffen, nu deze zien op de situatie zoals die is ontstaan na het vertrek uit het land van herkomst. Derhalve kunnen deze verklaringen niet afdoen aan de eerdere besluiten en kunnen zij niet gezien worden als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

24. De voorzieningenrechter overweegt voorts voor zover verzoekers een beroep doen op het speciale beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten als volgt.

25. Ingevolge paragraaf B14/3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (verder: Vc 2000) dient de vreemdeling, om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het zogenoemde buiten schuld beleid, zich te wenden tot de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst en eventuele landen van eerder verblijf. De vreemdeling komt in aanmerking voor verblijf als cumulatief aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar toegang zal worden verleend; en
- hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
- hij heeft, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, verzocht om bemiddeling van de IND bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
- er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en
- hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

26. Hoewel uit het genoemde beleid niet expliciet blijkt hoeveel inspanning als voldoende aangemerkt kan worden heeft verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoekers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoekers onvoldoende activiteiten hebben ondernomen om reisdocumenten te verkrijgen voor terugkeer naar hun land van herkomst. Voorts is niet gebleken dat verzoekers zich gewend hebben tot het IOM. Verzoekers hebben ook niet voldaan aan de overige genoemde cumulatieve voorwaarden.

27. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen. Het beroep is derhalve ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart de beroepen ongegrond;

wijst de verzoeken een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.S.M. Bak en in het openbaar uitgesproken op 22 augustus 2008 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

22 AUG 2008

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

-2-

Appellanten stellen hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den-Haag zittingsplaats Arnhem (rolnr 08/27527 en 08/27518), gedateerd 22 augustus 2008 waarbij het asielberoep van appellanten door de rechtbank ongegrond werd verklaard.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van appellanten door de rechtbank.

Dit appèlschrift berust op de volgende grieven:

Grief I:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

“16. ten aanzien van het rapport genoemd onder 2, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Nog daargelaten of dit rapport een deskundigenrapport is, hetgeen door verweerder wordt herwist, bevat dit rapport naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen informatie die kan afdoen aan de eerdere besluiten en kan het om die reden niet gezien worden als novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Hiertoe acht de voorzieningenrechter het volgende redengevend. (...)

19. de voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder laatstgenoemde documenten d.a. 14 augustus 2007 reeds in de besluiten van 21 januari 2008 heeft beoordeeld en daarbij heeft geconcludeerd dat de authenticiteit van deze documenten door verzoekers niet aannemelijk gemaakt was. Deze besluiten staan na de uitspraak van de Afdeling van 17 april 2008 in rechte vast. Nu in het rapport van de heer ... wordt geconcludeerd dat deze documenten echt lijken te zijn, kan dit rapport afdoen aan de eerdere besluiten en kan dit rapport mogelijk gezien worden als novum in de zin van 4:6 Awb. Hiertoe dient evenwel gelet op het hierhoven gestelde beoordelingskader, eerst de vraag te worden beantwoord of het rapport van de heer eerder had kunnen en moeten worden overgelegd. Deze vraag dient naar het oordeel van de voorzieningenrechter bevestigend te worden beantwoord”.

Toelichting

Ten onrechte overweegt de rechtbank op deze plaats dat het rapport van dr ... eerder ingebracht had kunnen ... en dus moeten – worden.

Zoals ook uiteengezet in de toelichting op de aanvraag, in de zienswijze en in de gronden van beroep, waarvan de inhoud van al deze stukken als overgenomen en ingelast dient te worden beschouwd, was het voor cliënten niet eerder mogelijk een dergelijke deskundige te vinden en te verzoeken hun documenten te onderzoeken op echtheid.

Zoals ook onder meer ter zitting uiteen gezet, is het zoeken – en vinden – van een deskundige van dit kaliber niet een kwestie van enkel intoetsen op Google van “deskundige Azerbeidzjan”, en dan komt het wel goed. Zo werkt het natuurlijk niet.

-3-

De zoektocht van Vluchtelingenwerk Nederland heeft weken zo niet maanden geduurd, via allerlei internationale contacten heeft men gezocht en geprobeerd om iemand te vinden die deskundig is in deze materie. Via via kwam men bij deze docent van onder meer Oxford University, van de NAVO, en van Sandhurst.

De rechtbank neemt ten onrechte de maatstaf aan, alsof het enkele feit dat deze deskundige – dr. _____ – eerder al wel heeft bestaan, per se ook betekent dat cliënten hem dan ook al hadden moeten vinden en inschakelen.

Een dergelijke wijze van beoordelen gaat voorbij aan de realiteit, die maakt dat dit soort deskundigen nu eenmaal dun gezaaid zijn in de hele wereld.

Terecht concludeert de rechtbank dat het rapport van dr. _____ kan afdoen aan de eerdere conclusies van verweerder, maar ten onrechte overweegt de rechtbank dat dit rapport van dr. Chenciner eerder overgelegd had moeten zijn.

Cliënten stellen vast dat de inhoud van deze redenering leidt tot schending van 3 EVRM.

Niet altijd en niet zonder uitzondering, moet een feit dat niet eerder is ingebracht terwijl dat wellicht in absolute theorie wel had gekund, worden uitgesloten als rechtens relevant novum.

Cliënt wijst in dat verband op de uitspraak van Uw Afdeling in de bekende zaak van de Noord-Koreaan, die zich nota bene eerst had gepresenteerd met een valse Zuidkoreaanse identiteit.

De Zuidkoreaan werd afgewezen en door de Nederlandse Staat werd bepaald dat deze man het land diende te verlaten. Pas toen bleek zijn ware Noordkoreaanse identiteit, waarmee hij toen een asielaanvraag heeft ingediend. Gezien het toen staande beleid voor Noord-Korea, werd hem direct een verblijfsvergunning asiel verleend.

Duidelijk een kwestie van een novum – de Noordkoreaanse in plaats van de Zuidkoreaanse nationaliteit - die bij de Koreaan in kwestie toch echt wel bekend zal zijn geweest ten tijde van zijn 1^e procedure. Voor hem zal het geen novum zijn geweest.

Gezien het feit dat voorshands wordt en werd aangenomen dat vluchtelingen uit Noord-Koreau automatisch in aanmerking komen/kwamen voor een (vroegere) A-status, was dit voor verweerder en voor Uw Afdeling toch aanleiding om het afwenden van de zekere schending van het Verdrag en van 3 EVRM te stellen boven het kader en het belang van 4:6 Awb.

In deze zaak speelt eenzelfde en vergelijkbare situatie. De inhoud van het overgelegde rapport van dr. Chenciner noopt tot een nieuwe beoordeling van de eerder overgelegde documenten, en daarmee tot een nieuwe beoordeling van de vraag naar vluchtelingschap.

-4-

Dr Chenciner concludeert dat alle overgelegde documenten, ook die van augustus 2007, zijn aan te merken als echt en authentiek. Het rapport van dr Chenciner vormt hiermee, naast de nu overgelegde documenten, een rechtens relevant novum.

Dr Chenciner oordeelt dat de nu overgelegde documenten die zien op de oproep die gericht is aan de moeder, en waarin zij wordt opgeroepen om getuigenis af te leggen op het politiebureau, aan te merken zijn als echt.

Dr Chenciner oordeelt daarbij dat de documenten van augustus 2007, die erop zien dat cliënt nog steeds wordt gezocht door de autoriteiten en waaruit blijkt dat hij niet in aanmerking komt voor enige amnestieregeling, ook echt zijn.

Het belang van de beoordeling door dr Chenciner klemt te meer, nu verweerder zelf – middels onderzoek door de KMAR – steeds weer niet verder komt dan "de echtheid van de getoonde documenten kan niet worden vastgesteld".

De rechtbank miskent dat het rapport van dr Chenciner een rechtens relevant novum is, dat – gezien alle omstandigheden van dit geval – niet eerder kon worden overgelegd.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank als volgt:

"ten aanzien van de beoordeling van de documenten genoemd onder 3 tot en met 5 door de heer Chenciner, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Wat er ook van zijn conclusies met betrekking tot de echtheid van deze documenten zij, de documenten kunnen naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet afdoen aan de eerdere besluiten omdat er geen causaal verband bestaat tussen deze documenten en het asielrelaas van verzoekers.

De voorzieningenrechter acht hiertoe redengevend dat uit de oproep, genoemd onder 3, en de verklaring, genoemd onder 4, niet blijkt waarom de moeder als getuige is opgeroepen en evenmin dat deze oproep verband houdt met de problemen van verzoeker 1, naar het oordeel van de voorzieningenrechter hebben verzoekers dit causale verband ook niet onderszins, bijvoorbeeld middels hun verklaringen, aannemelijk gemaakt".

Toelichting:

Ten onrechte stelt de rechtbank in deze overweging dat het causaal verband tussen de documenten die zien op de moeder, en de problemen van cliënten, niet zou zijn aangetoond. Cliënten hebben steeds betoogd dat deze documenten bezien dienen te worden in samenhang met de rest van het dossier. Samen met de inhoud van de eerdere verklaringen, samen met de inhoud van de eerder overgelegde documenten, waarvan nu is vastgesteld dat ze wél echt zijn en waaruit blijkt dat jegens cliënt nog steeds een strafrechtelijke procedure openstaat.

In de eerdere procedures leek het er nog op dat cliënt "alleen" het slachtoffer is geworden van afpersing. Inderdaad, afpersing komt voor in veel – zo niet, alle – landen, en bij alle volkeren.

-5-

In sommige gevallen zal men bescherming kunnen zoeken, of kan men veiligheid vinden door zich elders te vestigen.

De situatie van cliënt is van een geheel andere orde.

Cliënt had in eerste instantie te maken met afpersing en chantage. Dit al wel in een vorm en heftigheid die het voor hem onmogelijk maakten om nog langer te leven in Azerbeidzjan, maar nog wel binnen het niveau van "afpersing door iemand met veel macht en middelen" om je dwars te zitten en je het leven onmogelijk te maken.

Met het verstrijken van de jaren, blijkt dat de afpersers niet stil hebben gezeten. Ze hebben hun malafide macht en ingangen gebruikt om tegen cliënt een strafzaak op te zetten, waarin hij wordt beschuldigd van terrorisme en van het ondermijnen van de staatsveiligheid. Dit betekent dat de vervolgers van cliënten niet alleen in staat zijn gebleken een gewillig oor te vinden bij de machthebbers op overheidsniveau. Het betekent ook dat cliënten letterlijk vogelvrij zijn in geval van terugkeer. Ze worden nu zelfs vervolgd door die overheid, en dan ook nog door de afpersers zelf. Niemand bij wie ze kunnen aankloppen voor bescherming en/of hulp.

In de zienswijze en in de gronden van beroep hebben cliënten uiteen gezet dat, en waarom, er wel sprake is van een causaal verband tussen de gebeurtenissen rond de moeder, en hun eigen vervolging. Cliënten verwijzen op deze plaats naar hetgeen zij reeds op eerder op dit punt naar voren hebben gebracht, en persisteren hierbij.

Cliënten stellen vast dat de rechtbank in de bovengenoemde overwegingen blijk geeft van een onjuiste weging van de aangedragen feiten en omstandigheden.

Cliënten zijn vluchteling in de zin van het Verdrag althans in de zin van 3 EVRM, en zij behoren als zodanig te worden toegelaten.

In ieder geval dient deze aanvraag inhoudelijk beoordeeld te worden, en dienen de overgelegde documenten nader onderzocht te worden. Van een 4:6-situatie zonder rechtens relevante nova is geen sprake. Deze aanvraag dient inhoudelijk beoordeeld te worden.

CONCLUSIE

Reden waarom appellanten, cliënten U, Edelachtbaar College, verzoeken:

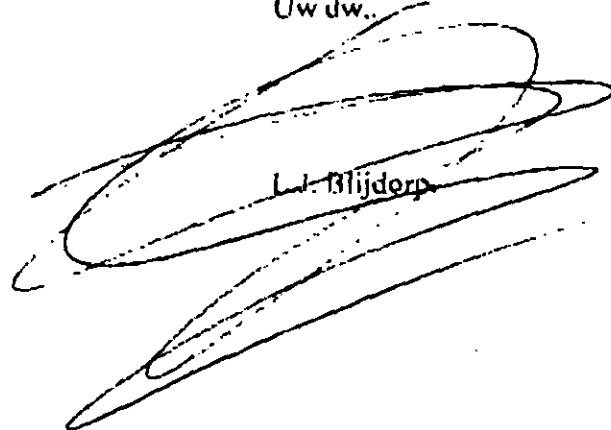
- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren.

-6-

- althans:
- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

L.J. Blijderp